

НАЩРЕКЪ!

Съобщението ни въ „Варненски Новини“ и в „Утро“, че „Ромъния добне България“, поради което последната трябва да бъде на щрекъ, изглежда, да е произвело голям раздвижване между ромънските дипломати при иностранный държави. Едни от тях побързаха да направят изяснения, че Ромъния е далеч от съвскава мисъл за каквато и да е акция против България въ случай че последната отново опита своето военно щастие, а други — че Ромъния ще се намеси въ войната, ако слѣд намѣсата на България има изгледи, че една ромънска военна акция не ще пропадне, а ще принесе полза, — да заграби окръжител: варненски, русенски, шуменски, тегленоски и плевненски. Изявлението на ромънските дипломати сж само празни театрални думи; тѣ сж само едни лукави хитрувания, въ които владѣе една твърдъ неприятна какофония, защото тя, Ромъния, не веднѣжъ е подчертавала, че има агресивни намѣрения спрямо България, че тя винаги е показвала най-големия благоволение къмъ насъ, българите. Ние виждаме, че въпрѣки сички тия твърдения, Ромъния не само че не ни възвръща заграбенитъ по единъ най-разбойнишки начинъ Добруджа, а отъ денъ на денъ упражнява такъвъ тероръ и извършва такива грабежи подъ форма събирания на войска, прѣзъ братското население въ тази област, че голяма частъ отъ последното, поради неспособностъ пона да се изселва като остава въ бацино огнище и мисли. Независимо отъ сичко туй думитъ на вишитѣ офицери и чиновници въ заграбена Добруджа сж въ пълнѣ контрастъ съ въпроснитѣ изявления. И единъ и другитѣ, споредъ положителнитѣ свѣдѣния, що имаме, въ уписанъ говорятъ, че и дума не може да става за отново отстъпване Добруджа на България по слѣдитѣ съображения: а) географичното положение на Ромъния и мѣстнитѣ, прѣзъ които минала последната да завземе отъ България днешната нова Добруджа; б) съществуването на Ромъния като независима държава и заставя а tout prix да владѣе не само сега заграбената нова Добруджа, но дори и до Балкана безъ съвска въ огледъ на стичния обликъ на неговото население; в) че за Ромъния сега е най-прѣкрасния, най-удобния, най-сгодния моментъ да осъществи своитѣ национални тежненни и то за смѣтка, на единъ сравнително слабъ съседъ, въ случая България и г) ако вземе Трансилвания или Бесарабия отъ Австрия или Русия, като велики съседни, че си ги заематъ винаги обратно и то дори съ лихва едновременно, като ще се скарва кръвно съ своитѣ велики съседни и навлѣче за винаги тѣхната вѣчна умразза. А за още по-очевиденъ контрастъ на тѣзи изявления иде и постоеното изпращане войски отъ сички видове оржия къмъ нашата граница и то ежедневно и повечето нощемъ. А сичко туй, общо зето, доказва по единъ поторенъ начинъ, че грижата и на българското правителство и на българския народъ е една: да бждатъ всѣки моментъ на щрекъ! къмъ тия кокошари, които прѣзъ 1913 г. заграбиха най-богатата частъ отъ отечеството ни, когато жителитѣ и се биеха за обединението на цѣлокупния български народъ; къмъ тия мамалигари, на които винаги сме мислили доброто, а тѣ ни сж отворили сж коварство и не прѣкъснато дебене срѣщу насъ; къмъ тая нация, единственото достоинство на която е политическа поквара и воинствена неджавостъ и кекавостъ и пр. не само трѣбва да бждемъ на щрекъ, но и да се накарва да се държи на една честна и почтена дистанция отъ България, защото тая разложила се отъ развратъ и болестна нация, която прѣзъ 1913 г. извърши подобна гисна, подла и отвратителна игра, при убоженъ случай не ще се откаже да я повтори още повече като се има прѣдъ видъ апетита ѝ за цѣлия тригълъ.

Байчевъ.

Нава се подъ наемъ
трети етажъ, хигиениченъ, юго-източно положение, отъ три стаи, кухня, веранда и балконъ съ хубавъ изгледъ къмъ морето, съ вода и електричество. Близко до морската градина. Споразумѣние: ул. „Караджа“ № 9.

ВАРНЕНСКО СРѢДНО ТЪРГОВСКО УЧИЛИЩЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 602.

гр. Варна, 6 юлий 1915 година.
Дирекцията на Варненското Сръдно Търговско Училище обявява, че записванията на ученици за идната 1915—1916 учебна година ще става отъ 25 до 31 августъ.
Въ I-я курсъ се приематъ кандидати завършили редовно прогимназия и не прѣкъсвали ученето повече отъ 1 година. При записването се прѣдставя училищно, кръщелно и медицинско свидетелство. Навършилитѣ 17 години прѣдставятъ свидетелство за записване въ наборнитѣ списъци.
Таксата за учене е 200 лева, платими по 100 лева при записването и на 1 февруарий.
Ученици, слѣдали въ училището „миналата учебна година, се записватъ въ съответния курсъ сръщу асияне таксата за I-вото полугодие.
Училището се помещава въ новото си собствено здание сръщу „Морската градина“.
Учитѣ живѣятъ въ квартири, одобрени отъ Дирекцията. ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА.

СКЪПОТИЯТА

и какъ да се облекчи живота.

2.

Тѣй като известни продукти, които произвеждаме и имамъ изобилство, или се замѣняватъ въ употребението и нуждитъ съ тѣзи които идватъ отъ странство, то много такива продукти отъ мѣстно произведение понеже производството имъ не е увеличено, се търсятъ повече на пазара, то цѣнитѣ имъ се увеличаватъ до като се подравнятъ съ тѣзи които идватъ отъ странство, и понеже на иностранный, по разни причини, имъ се увеличаватъ цѣната, то и мѣстнитѣ сж поскъпнитѣ наравно съ тѣхъ, като сѣ разлика се ползува производителъ, безъ той да е употребилъ повече трудъ или разносъ, а употребилъ плаща принудително отъ нужда. Ето тукъ иска голямо внимание въ опрѣдѣляне на цѣнитъ на мѣстнитѣ продукти. II Много продукти, които ний произвеждаме за износъ, били тѣ сурови или фабрични, макаръ не позволенъ или забраненъ износъ, (както въ случая съ свинската масъ, шаяци, захаръ и др., износъ на които е врѣменно забраненъ постъ развѣшенъ) спекулантитѣ и търговцитѣ купуватъ и складираятъ като знаятъ, че щомъ складирайтъ голями количества че се намѣри модусъ, за да се позволи износъ, поскъпватъ вслѣствие високото акци, което имаме въ страната. си 35% значи, ако свинската масъ струва въ странство 2 лева златни, тукъ търговецътъ може прѣспокойно да я купи 2-60 и 2-70, защото ще получи за всѣки килограмъ по 70 ст. акци за паритѣ, значи стоката поскъпва не само, защото е поскъпнала въ странство, 10—20%, а защото се нормира цѣната и съ акциото, което имаме още 35%. Сжко става и съ житото боба и други, житото днесъ се купува 24 лв. % кгр. спаднѣте 35% акцие ще получатъ само 15-60% за сто килограмъ — значи, производителъ, получава, вслѣствие международното положение и високото ни акци, 8 лева и 40 ст. повече отъ нормалната му цѣна. И ето хлѣба пакъ сжкъпъ, пакъ протести и т. н. Боба се купува 50 лева сто килограмъ, спаднѣте 35% акцие ще получатъ само 32 лв. и 50 ст. за сто килограмъ, значи производителъ получава за боба на всѣки сто килограмъ по 17 лв. 50 ст. повече или просто казано: производителъ облага употребителъ съ 30—35% съ единъ да цѣкъ само и само защото използва положението. Кадъ е сега злото, какво трѣбва да се прави, да монополизира ли държаната всичко отъ търговци, производители и т. н. или да глобява, наказва и изтезва дребния продавачъ, хлѣбаря, бакалина, шивача и др. че повишили цѣната на боба отъ 30 ст. кгр. на 60 и 70 ст. — или хлѣба отъ 20 на 40 ст. кгр. и др.?

Какъ ще може да се понесе тази сжкпотия занаяпрѣдъ, когато тя днесъ е вече непоносима: хлѣба, вмѣсто поевтиняване, заскъпна отъ дънъ на денъ; захаръ 1-80 лв. кгр. дърв. масло 3-20—3-50; единъ чифтъ обуща 35—40 лв., единъ катъ дрехи обикновени 80—100 лв. и пр. работи отъ първа необходимостъ.

Трѣбва да наложи наркъ на продуктитѣ, да застави производителъ да го продава по една ниска цѣна, а отъ друга страна разни капиталисти и търговци закупятъ всичко при ниски цѣни и ги изнесатъ постъ и продаватъ съ грамадни печалби въ името на нѣкакви комитети на обществената прѣдвидливостъ. Не! Нито едното нито другото, тука въпросътъ е най-деликатенъ, и тукъ трѣбва умело пипане. Нека тукъ се произнесатъ виднитѣ финансисты, икономисты и др. — мѣсто мнѣние по този въпросъ е това:

„Всички продукти, които идатъ отъ странство да се нормиратъ цѣнитѣ имъ още въ митницитѣ отъ специални комитисы или делегати. Понеже съществува у насъ акци 30—30%, което днесъ не сме въ състояние да прѣмахнемъ, то, за да се нормиратъ цѣнитѣ на продуктитѣ, които ний изнасяме, и да се ограничи продажната цѣна между потребителъ и производителъ безъ щета нито за единия, нито за другия, а и за въ полза на бюджета, за който и безъ това пакъ вслѣствие на това положение е извънредно обремененъ, то да се облажатъ всички стоки отъ реколтата 1915 г. на които износъ е позволенъ или забраненъ, днесъ, когато се позволи, защото е възможно нѣколко артикули да ги имаме въ изобилие и не трѣбва да ги задържаме да губимъ моменти съ износно мито равно на акциото което имаме днесъ тѣй, както е постъпила съсѣдката ни Ромъния, ждѣто производителитѣ сж много по-вече заинтересовани въ случая, отколкото у насъ, защото тамъ производителитѣ сж едри стопанства, а у насъ дребни.

Така ще се урегулировать цѣнитѣ на продукти отъ мѣстно произхождение, че замѣстятъ тѣзи отъ странство въ значително количество, и ще се даде единъ по-носенъ животъ. Днесъ нѣма нужда отъ насърчаване на износъ, защото сами го забраваме по сжщата причина, а щомъ е така то излизатъ трѣбва да обложимъ съ данѣкъ, за да не създаваме крахъ въ тази цѣтвуща страна прѣплетена съ всичко, — ждѣто при по-добри наредби трѣбва никакъ да не чувствуваме войната. Ето защо искаме да обърнемъ вниманието на всички граждани да се заинтересуватъ и дадатъ своето мнѣние и подкрѣпе за улесчаване на живота сѣ врѣме, безъ да пострада кой да било търговецъ, производителъ или употребителъ, това ще е най-голямата благотворителностъ отъ колко да продаватъ като просятъ маркиръ 5—10 ст. за благого на обществото, а отъ друга страна по единъ озаконенъ начинъ да го обиратъ.

Гражданинъ.

ПОДЪ НАЕМЪ.

Южна хигиенична къща, издосана цѣлъ денъ на слънце, състояща се отъ 3 стаи, кухня, баня, маза и пералня — съ два входа, снабдена съ вода, електричество и канализация. V ч. ул. Соколска № 6. 3—0

СТАНОВИЩЕТО

на правител. и неутралитетъ му.

СОФИЯ, 21 авг. Единъ отъ министритѣ направилъ слѣдитѣ изявления за становището на правителството по поводъ исканията на опозицията: „Когато усилията на правителството за постигане национално обединение на българския народъ дадатъ такива резултати, че въ общото положение ще се наложи промѣна, то вървямъ, че кабинетътъ нѣма да има нищо противъ исканията на опозицията за свикване на марката на извънредна сесия. „Сегга, обаче, правителството мисли, че положението налага да се продължи политиката на неутралитетъ и като така не е настъпила никаква промѣна, която да налага свикването на марката. Възможно е, щото на марката да бжде свикана на извънредна сесия, обаче, това е поставено въ тѣсна зависимостъ отъ събитията.

Относително политиката на кабинета, м-трътъ заявилъ: „Правителството схваща, че политиката на неутралитетъ, която ще се слѣдва въ бждеще, ще се различава отъ досегашния неутралитетъ. Тая промѣна въ политиката се налага слѣдъ сръбско-гръцкия отговоръ на нотата на съглашението“.

„Азъ мисля, че скоро трѣбва да се даде по-друга насока на политиката, ако събитията се развиятъ така, че трѣбва да се дѣйствува енергично за удовлетворението на българскитѣ национални аспирации.

Отговорътъ на България.

СОФИЯ, 21 авг. Отъ Нишъ съобщаватъ нѣколко подробности върху текста на сръбския отговоръ. Правителството очаква сжко така и нѣкои свѣдения отъ нашитѣ пѣнаомощи м-ри отъ столицитѣ на държавитѣ на 4-то съглашение.

Ако очакванитѣ свѣдения бждатъ получени днесъ, правителството ще започне приготвяването на отговора на нотата на съглашението отъ 21 юли. Отговорътъ — споредъ свѣдения отъ правителственъ източникъ — ще бжде приготвенъ още къмъ началото на идната седмица и веднага ще бжде прѣдаденъ въ свѣрка съ сръбския отговоръ. Очаква се, щото правителитѣ на силитѣ отъ съглашението въ столицата да се явятъ при м-ръ прѣдседателя и да дадатъ обяснение върху становището на сръбския и гръцки кабинети по направенитѣ имъ прѣдложения отъ съглашението.

Отговорътъ на Сърбия.

СОФИЯ, 21 авг. По поводъ циркулирашитѣ вчера слухове, че отговорътъ на Сърбия до съглашението е връченъ, отпосохме до сръбската легация, откъдѣто заявиха, че до този моментъ нѣма никакви извѣстия, че сръбскитѣ кабинети е връчилъ отговора на нотата на съглашението отъ 21 юли. За проверка на сжния слухъ се отпосохме до руското военно аташе въ столицата на което заявиха: „Отговорътъ на Сърбия, който трѣбваше да се даде на 4-то съглашение, е връченъ вчера въ Нишъ. Точното му съдържание не се знае“.

Настъпление на германците.

ВИЕНА, 20 август. Кръпостта Пучакъ е отъ вчера въ наши ръце. Прогонихме руситъ отъ укрѣпленіе лагеръ на сѣверъ отъ кръпостта. Разбитиятъ неприятелъ отстъпва къмъ югъ и юго-изтокъ.

Въ Галиция армията на Бомъ-Ермоли проби неприятелската линия. Съ това поражение той принуди сръбскаците се още на западъ отъ р. Пярова руски войски да се отеглятъ отъ тази рѣка.

Руското отстъпление се разшири тази заранъ и по фронта Беровъ, който градъ вчера бѣ прѣзетъ отъ нашитѣ войски.

Боятъ край р. Стрипа продължава. Въ областта Козовъ единъ фланговъ ударъ прѣдпринетъ отъ нашитѣ войски, принуди неприятеля да се отегли бързо на източния брѣгъ на р. Стрипа прѣди още нашитѣ войски да завършатъ фланговото си движение. На сѣверъ на Лучакъ отбихме неприятелскитѣ атаки съ голѣми загуби за неприятеля.

Броятъ на взетитѣ пѣхотници въ последнитѣ дни въ источна Галиция и на изтокъ на Владимиръ Волонски се увеличи на 36 офицера и 15,250 войници. Съюзнитѣ войски подъ австро-унгарско командване взеха прѣзъ м. августъ 53,299 пѣхотници съ 190 офицери, 34 орж. и 123 картечници. Общиятъ брой на пѣхотницитѣ взети отъ тѣзи войски отначалото на м. май до сега, възлиза на 2100 офицери 642,500 войници съ 39 орж. и 1275 картечници.

Букурешкиятъ договоръ.

Единъ бждащ проектъ за миръ между балканскитѣ държави.

„Ле Пти Паризенъ“ отъ 14 авг. посвѣщава една дълга статия по въпроса за ревизия на букурешкия договоръ.

Вѣстникътъ счита, че този договоръ е главната причина, която парализира взаимнитѣ отношения между балканскитѣ държави, които прѣдставляватъ една голѣма сила, за да не могатъ да се намѣсятъ въ европейската война.

„За това, ние парижски популяренъ вѣстникъ, трѣбва да се ревизира букурешкия договоръ, и 4-то сѣгашно трѣба да поеме този въпросъ въ своитѣ рѣки.“

Търговцитѣ на букурешкия договоръ заявлява, че тѣ установяватъ „равновѣсие и а Балканитѣ“.

Но когато настане миръ следъ тази война, романитѣ ще искатъ да се настанатъ въ Трансилвания и Буковина, сѣрбитѣ въ Босна, Далмация и Албания; герцитѣ въ Епиръ и Мала-Азия, тогава равновѣсието нѣма ли да бѣде нарушено?

За това справедливо и законно е да се осигури на българския народъ пропорционално съ другитѣ, неговата частъ, за да се изгладятъ душа на букурешкия договоръ, трѣбва и налага се да се ревизира неговата буква.

Разбира се, че тази ревизия трѣбва да бѣде условна: тя зависи отъ общия успѣхъ, въ който всѣка отъ тѣзи държави трѣбва да се интересува и да внесе своя дѣлъ отъ помощъ.

Съ други думи окончателното завладяване, било чрезъ завладяване територии отъ една, било чрезъ обхващане и гарантиране на територии на други, отъ силитѣ на 4-то сѣгашно, то не може да се счита за окончателно освенъ следъ като настѣпни миръ следъ войната.

Тази ревизия трѣбва да бѣде отбѣлжана на картата съ дебели линии, които държатъ смѣтка за аспирацитѣ и желанията на народитѣ.

По-нататкъ „Пти Паризенъ“ скицира проектъ-програмата, която ще се реализира въ бждаще:

Ромжнитѣ не ще искатъ да се занимаватъ съ езики и расата на онова население, което живѣе въ Бесарабия, въ Тимошката долина (Сърбия) и въ Македония.

На Сърбия — областитѣ, населени съ болшинство сръбско население: Босна-Херцеговина, частъ отъ Далмация и частъ отъ Албания и Сирмия. Може да се прѣвиди и едно обединение на юго славянскитѣ народи.

На Гърция: Епиръ, една частъ отъ Албания и широки компенсаци въ Мала-Азия съ огледъ на жертвата, която трѣбва да направи въ Македония.

И на България на конецъ трѣбва да се осигури: частъ отъ тленнитѣ останки на Турция най-малко линията Мидия — Еносъ, която е призната отъ букурешкия договоръ. Трѣбва да влѣзе въ владѣнието на една голѣма частъ отъ земитѣ, завети отъ Ромжния прѣзъ 1913 год., като тя (Ромжния) си запази нѣкои стратегически пунктове, за да пази жѣлзопѣжнитѣ си линии и Кюстенджиското пристанище,

Въ Македония България ще има гарнизонъ съ Сърбия линията, прѣдвидена въ договора отъ 1912 год.

Гърция трѣбва да отстъпи отъ Македония до отаждъ езерото Тахиносъ и о-въ Тасосъ“.

Б. Р. Съгласни сме!

Двуличната политика на Ромжния.

СОФИЯ, 21. Последнитѣ събития на Балканитѣ, които се явяватъ като резултатъ на постъпкитѣ на сѣгашеното къмъ балканскитѣ столици, изтъкватъ и подчертаватъ по единъ несъмнителенъ начинъ двуличната политика на Ромжния.

Знае се вече положително, че Ромжния полага голѣми усилия, за да поднови и подкрѣпи съюза съ Сърбия и Гърция за запазване букурешкия договоръ. Въротно, тѣзи три държави ще се съпротивляватъ колективно на евентуалното отстъпление на България отъ Тракия, понеже следъ една ревизия на букурешкия и цариградския договоръ щѣло да се наруши досѣгащото статукво на Балканитѣ.

Въ тѣзи свои старания да запази днешното положение на балканитѣ, Ромжния се опитва да склочи едновременно споразумѣние и съ нѣмския блокъ и съ 4-то сѣгашно. Резултатитѣ на двуличната политика на Ромжния не ще закѣснѣятъ

Само България

може да вземе Цариградъ

БУКУРЕЩЪ, 21 августъ. Въ известни кръгове тукъ се поддържа, че Цариградъ не ще падне безъ съдѣйствието на балканскитѣ държави, особено на България. Въ свързка съ това единъ бившъ ромжнски офицеръ заявилъ: „убѣдението, че Цариградъ ще падне безъ намѣстата на нѣкоя балканска държава и специално тази на българитѣ, е безосновно отъ стратегическо гледище.“

Най-малко сегѣ за завземането на Цариградъ е необходимо 4 пѣхотни по-голема армия отъ стотарената. Само България е въ състояние да вземе Цариградъ по сухо.“

Ромжнски маневри.

СОФИЯ, 21 авг. Полученитѣ допълнителни свѣдения отъ Букурештъ показватъ, че ромжнскитѣ войски и нѣкои приготвенитѣ продължаватъ по единъ много трѣскавъ начинъ. Ромжнското правителство подъ прѣдлогъ на маневри готви свикване за обучение на 10 нови набори отъ разни родове оржжия.

За да се „прикриятъ истинскитѣ намѣрениа на ромжнския кабинетъ, не се съобщаватъ кждѣ ще станатъ тѣзи маневри.“

СОФИЯ, 21 авг. Отъ тѣзи дни не пристига никаква поща отъ Петроградъ. Това се обяснява — споредъ свѣдения отъ блиски до руската легация — съ ново размѣстване на рускитѣ войски.

Балкански блокъ

БУКУРЕЩЪ, 20 авг. Букурешкия в. „Ла Политикъ“ въ уводна статия намира усилията на сѣгашеното за едно българско разбирателство за безцѣлни, понеже имало да се помияватъ маса противорѣчия. Гърция изглежда, че опѣнява лобезността на сѣгашеното. Балканския блокъ е една химера. Вѣстникътъ е особено противъ факта, че сѣгашеното се осмѣлило да спомене въ нотата си за доброволно отстъпки отъ страна на Ромжния, безъ последната да е била уведѣнена.

ЦАРИГРАДЪ, 20 августъ. По поводъ на една статия отъ Таке Ионеску, въ която се изтъква нуждата отъ ревизия на Букурешкия договоръ, за да се постигне балканско споразумѣние, единъ цариградски вѣстникъ казва, че букурешкиятъ договоръ не съществува, че той отдавна е изгубилъ своето значение. Балканския въпросъ сегѣ най-вече отъ сѣби други пѣхтѣ взема характеръ на единъ европейски въпросъ, който щѣло да бѣде разрѣшенъ отъ побѣдителъ отъ двата воюващи лагера.

Днесъ пѣма букурешки договоръ, а само единъ споменъ отъ него, който споменъ прѣчи за постигането на едно балканско споразумѣние. Вѣстникътъ свършва, като заключава, че балканското споразумѣние не може да бѣде постигнато, защото България е противъ него.

Единъ хигиеничаръ

Бръснарникъ

на Левонъ Календарянъ въ ул. Царъ Борисъ — Варна.

Извънредна чистота и бързина, нѣй-нервонния климатъ не се отегчава.

Още едно ново Българ. откритие „ПИЛОКРЕТА“

Вода за усиляване и растене на косата се намира за продажъ само при бръснарницата на

БОМБА

въ протестантската църква

Неестествена, и невоенна бомба, а ефектъ на бомба е произвелъ „Новини“ въ протестантската църква, когато сж прочели отъ амвона писаното за протестантитѣ, че тѣ ратува за въздържане, а сами пиятъ, и пиятъ се ока виното... Прѣди да идемъ по-нататкъ обаче, трѣбва да поправимъ една грѣшка, въ която ни е въвелъ нашия рапортоверъ. Въпросътъ сѣ мишею въ „Шипка“ не се отнася за г. Мишкова, а за Докмеджиева.

Червеното вино се опитало отъ г. Мишкова само когато се внася за причастие въ църквата имъ... И че бай-Марко Николовъ не е тѣлкалъ, „Новини“ а е гледалъ отъ далече какъ шкембеджията го е тѣлкалъ и изтѣзпалъ, защото той е гузенъ по въпроса, който „Новини“ повдига противъ протестантитѣ.

Ефекта, обаче отъ тази бомба е билъ ефикасенъ, защото протестантитѣ бѣха задремали и бѣха забравени. Отъ тази дата обаче, тѣ се съпнаха, и работата имъ трѣгнала добръ, понеже отъ тогава насамъ се констатираше, че постѣтитѣ имъ сж се увеличили.

Станали по интересни, Нашитѣ, православнитѣ свещеници и тѣ сж посѣпили отъ тази бомба: че който си изпраща стѣклото по кръчмитѣ, а проповѣдва въздържане, нему строга смѣтка се държи.

Алвocateитѣ, и тѣ сж усмихнали, че дѣла имъ се създаватъ.

Мѣстна хроника

ВЪНЧАВКА. Приятно на е да съобщимъ, че нашитѣ отличенъ приятелъ въ г. Добричъ Владимиръ Арсеневъ на 23 т. м. недѣля, въ 3 ч. слѣдъ обѣдъ, ще встъпи въ браченъ съюзъ съ Марийка Перфимова отъ г. Тулча. Нашитѣ сърдечни честитаяния и благопожелания на младоженцитѣ.

НА 25 Т. М. вторникъ вечеръ известниятъ шведски писателъ Довидеонъ, който въ врѣме на войната е зашицавалъ нашата права кауза, ще държи своята интересна сказка, придружена съ изящни колорирани картини, а господарката му ще ни запознае съ интересната шведска музика и ще изпълни нѣколко номера. Нашата българска пияниска госпожица Доброволска ще изпълни нѣколко художествени и български номера и програмата така разнообразна, ще достави истинско удоволствие на гражданитѣ, които, изглежда, че масово ще посѣтятъ този интересенъ концертъ, тъй като значителна частъ на билетитѣ е разпродадена.

Частъ отъ прихода ще се даде за въ фонда на сирацитѣ, останали отъ войната.

ЗАПИСВАНЕ

въ първоначалнитѣ училища.

Записването на ученици при първоначалнитѣ училища ще почне отъ 25 до 31 т. м. включително всѣки пристѣпавшъ денъ отъ 9 до 11¼ ч. пр. обѣдъ.

Родители, които закъснѣятъ съ записването на дѣцата си, ще бждатъ глобени за всѣко неизвѣстие дневно откъсѣтѣ съ 20—50 ст., съгласно чл. 40 отъ закона на нар. просвѣщение. Въ 1 отдѣление се приематъ дѣца, навършилъ най-малко 6 години 8 мѣсеца до 1 септември т. г. При записването трѣбва да да се явятъ лично родители или настоянитѣ имъ, като прѣдставятъ кръщелното свѣдѣтелство на дѣтето.

Новопостѣпашиитѣ ученици,

1 отдѣление, ще се приематъ въ училищата, които съвпадатъ въ районитѣ, опредѣлени отъ училищното настоятелство и училищеския сѣбтъ.

Ученици и ученички, които ще постѣпятъ въ II, III и IV отдѣления, ще се записватъ въ училищата, гдѣто сж съвпадна прѣвъ миналата учебна година.

Родители или настойници, които желаятъ да изпращатъ дѣцата си въ частни училища, сж длѣжни най-късно до 3 септември т. г. да дадатъ писмено задѣлжение на училищното настоятелство, че сж изпращатъ дѣцата си въ такива училища.

ПАКЪ ЗА ДИРЕКТОРА ПЕВЪ

Въ единъ класъ заболѣватъ три ученички. Казано имъ било отъ директора да чакатъ въ коридора лѣкаря, който билъ въ класъ. Сетѣвъ г. Певъ прѣдсѣлва служба записка до прѣподавателя въ класъ да пита, защо сж били изпѣдени ученичкитѣ. Когато му се казалъ, че това е негово разпорѣдка, наказва една отъ ученичкитѣ, че криво му прѣдала думитѣ. Бащата на наказаната ученичка отива въ дирекцията да узнае, защо е наказана дѣщеря му и да помилъ разсѣдване постѣлката й. Повиканъ билъ и респективния прѣподавателъ и въ негово присѣствие той казалъ: „ние сме се хванали гуша за гуша и азъ приготвямъ рапортъ за увеличането му. Пита се: а) има ли правотѣя Quasi директоръ да излага престижа на прѣподавателя прѣдъ частни лица и б) защо се домогва една своя вина да стоварва върху други прѣподавателъ и то чрезъ положението си още и да го увеличава? Думата имѣмъ то на просѣтатъ.“

Нашата община.

Общината е капалия отъ която се черпятъ латини води за поливане на бракуванитѣ негодни монети.

Единъ погледъ въ нашата община е достатѣченъ, за да видимъ и се увѣримъ, че е тъй.

Община — това е красива прѣдставителка на града, а чиновницитѣ — това сж способнитѣ, енергични и млади граждани, които би трѣбвало всѣкога да сж въ услуга на гражданството. А какъ о виждаме ние днесъ въ нашата замяна, разбита и студена община? Виждаме изтъкани и обети отъ природенъ мѣрзѣлъ чиновници какъ ненаситнитѣ имъ очи на всѣчки, голѣми и малки, сж обърнати къмъ латината капалия. Длѣжноститѣ изоставили, книжката развързали въ безпорядѣкъ, по цѣли часове чиновницитѣ на тѣли се събиратъ изъ стѣнтъ и съ своинственитѣ имъ хамалски изрази ругаятъ всѣко българско, като възхваляватъ всѣко руско. За тѣхъ нѣма България, нѣма отечество, нѣма мило, за тѣхъ нѣма само Русия и то защо? Защо то баикитѣ и сж пѣли съ латината. Ето: единъ тѣлствъ помощникъ, гордо заявяваще, че, ако ние вѣхмѣ се хвърлили въ войната за въ полза на сѣгашеното, латината като вода щѣло да се излива тукъ... Естествено е, че отъ това вода ще пие и той и други... Ненаситни чиновницитѣ! Това, което се се силѣ въ уста ви, не ще бѣде злато, а кръвъ! Разбирате ли? Толпа човѣшка кръвъ!

И щомъ единъ прѣдставителъ на общината мисли и търси извори за обогатяване, какъ той ще се грижи за дисциплината и добрия ходъ на общинскитѣ работи? И за какво му сж тѣ?... Е, сграднали интереситѣ на гражданитѣ — че какво? — На и ми е добръ менъ! — Да, гражданинъ, тъй е днесъ, но за въ бждаще, увѣренъ съмъ, че не ще да е тъй, ако, разбира се, ние, съзнателни избиратели, доловимъ гдѣ е справедливостта. А гдѣ е? — по този въпросъ ще се повърнемъ въ единъ отъ